

COMIAT

De cap manera no podíem deixar sortir aquest número de «Ronsana», sense fer especial referència a un fet, que ha estat comentari viscut pel poble d'ençà aquell dia que vàrem saber que Mn. Jaume ens deixava, per anar a conviure amb uns nous feligresos de Barcelona.

Davant la notícia, en aquells primers dies, quedàrem mig sorpresos, mig tristos, una mica deseparats. Crec que si Mn. Jaume hagués de triar la pregunta que ha sentit més cops en aquests darrers mesos, fóra aquesta: «Per què te'n vas, Jaume?». Se li han acostat a fer-li molts infants plorant, molts joves amb el desig d'estar mal informats, i moltes persones grans amb l'amistat que ha sabut guanyar-se en aquests anys al nostre costat.

I ell ens responia, un xic trist també —per què no dir-ho—, amb una sèrie de raons que eren perfectament lògiques pel nostre intel·lecte, però que en el fons no ens acabaven de convèncer massa.

A tots ens dolia que ens deixés, i en aquest temps que anava passant, més d'un havia comentat content: «Havent passat tants dies, el mossèn ja no marxarà de Sta. Eulàlia...».

Però la roda ja voltava, i poc a poc, com es fan les coses ben fetes, va arribar el moment de dir adéu. El passat dia 23, un divendres, a les 9 del vespre, ens vàrem aplegar una colla de veïns, millor dit, jo diria una colla d'amics, al voltant d'una Eucaristia de comiat. Una Eucaristia sense estridències ni soroll, amb l'únic canvi d'acostar-nos més la taula als qui anàrem a menjar el cos de Crist. Va ésser una celebració senzilla però viscuda amb tota sinceritat, tal i com ha estat el pas de Mn. Jaume per Sta. Eulàlia.

Després, en el Casal, hi va haver una mica de res-sopó, per continuar la trobada. Enmig de bromes, tots anàvem dissimulant l'emoció del moment, i el significat que volíem donar als obsequis que li entregàvem, que suposaven, sinó cap gran valor material, sí l'esforç i la voluntat de molta gent i molts grups del nostre poble, que havien posat tota la il·lusió en que aquell acte no fos simplement un comiat, sinó un homenatge de comiat.

En un «cassette» que varen gravar els joves de Sta. Eulàlia, i del qual vàrem escoltar el començament, s'intentava reflexar una mica tota l'empremta que Mn. Jaume havia deixat al poble.

Això voldríem també fer nosaltres, perquè més que deixar constància d'un acte realitzat una nit, es tracta de deixar-la de cinc anys de treball constant, callat, i premiat molts cops amb la indiferència, quan no amb la crítica.

Recordes Mossèn?

Per començar, podríem senyalar la catequesi. El teu afany per arribar als nens amb el seu llenguatge; de ensenyar-los-hi la doctrina del ser bo, i estimar l'amic Jesús. I tot, dintre d'un ordre planificat per cursos, i ajudat per unes mares molt fermes, que van saber veure que és important conèixer Déu a temps.

Per altra banda, l'activitat sardanista no ha trobat

millor col·laborador. Des d'aquell primer curset, tot tímid, de ja fa anys, fins aconseguir una audició mensual, ha calgut donar molts passos; passant per la creació d'una Junta i la participació del poble a la revista «Anella»... Jaume, quants articles no has escrit per l'Anella i quants viatges amunt i avall per a finançar les cobles?

I la Junta de Subnormals, fent teu el problema d'unes famílies que es troben amb greus dificultats a l'hora d'educar uns fills diferents, però que esperen rebre ajuda per a poder formar part de la societat on viuen. I avui en dia, aquests nens tenen un professor especialitzat que treballa amb ells al matí, i poden assitir a l'escola a la tarda. Ha costat això, oi Jaume?

També et vàiem tot sovint pel Casal. Promocionant la seva restauració primer, treballant-hi després, preocupant-te, ara i abans, per les obres de teatre que es feien; donant ànims als actors, o arranjant un decorat.

I eres també assajant amb la Coral Infantil, fent petar la xerrada amb un avi o jugant amb un nen. I eres a la Delegació de la U.E.C. de la Vall del Tenes, i en altres llocs i coses que no sé, o no recordo.

I tot això, éssent molt, hagués estat poc si no fos ple, del contingut que li sabies donar.

Perquè tot això, transpuava dedicació, servei, entrega; testimoniatge, en fi, del teu ministeri. Testimoniatge d'amor.

Recordo una vegada, fa molt temps ja, que en sortir de Missa, vaig pensar: «Mira, ens parlava d'un Crist de poble». Un Crist senzill, que camina pels camps i fa costat amb la gent. Però un Crist gran en la seva donació absoluta, viscuda en el combat de cada dia.

I moltes vegades, sense dir res, també parlaves de Crist.

Mentrestant, nosaltres, anàvem fent una mica el sord. Vàrem trigar en adonar-nos prou bé de les coses; per això potser ens sap tan de greu que marxis, ara que començàvem...

Ens caldrà, però, continuar. Com la millor senyal de la teva estada a Sta. Eulàlia, ens caldrà continuar la lluita per fer un poble millor, i sobretot, per esdevenir millors cristians.

I ja per acabar, demanar-te perdó pel temps que hem perdut, i donar-te les gràcies pel temps que ens has fet guanyar. Gràcies Mossèn!

Deixa'm però, encara, transcriure unes línies d'una pregària. A mi, m'han ajudat a entendre la teva marxa:

Diu el Senyor:

«De tota l'eternitat que t'he escollit.

Tinc necessitat de tu.

Tinc necessitat de les teves mans per a continuar beneït.

Tinc necessitat dels teus llavis per a continuar parlant.

Tinc necessitat del teu cos per a continuar sofrint.

Tinc necessitat del teu cor per a continuar estimant.

Tinc necessitat de tu per a continuar salvant.

Queda't amb mi, fill!»

Anna

CARPINTERIA MECANICA

Andrés Torner

El Rieral

Teléfono 23

SANTA EULALIA DE RONSANA

INSTALACIONES DE AGUA Y ELECTRICIDAD
INDUSTRIALES Y DOMESTICAS
ILUMINACION DE JARDINES Y PISCINAS

Antonio Aixelá

«ELECTRICA RONSANA»

Teléfono 66

CASA CARETA (El Rieral)

SANTA EULALIA DE RONSANA